Я Гайдо

Колкото дълбоки
язовеци подкопаят
колко дубави
о какви сълзи
колко ми сърдечни
Ахиллесови
ахъ да морѣ да сълзи
горчиви де да ухапе
(сопнеш) ключе
и да не пукне
та ръка да сгрѣши
да си я полиже

I

Тихъ тихъ е вѣтъръ
не ечи страшно не бучи
въ въздухъ не клати дървета
не шуми
Сърдитъ потопи
Бурятъ гъсти облаци
Изъ небе ясно радостно
тишина. Сива далеко
отъ скалитѣ мрѣжи се раздава
и въ радостни въздиша
гледа въ далечинѣ
и вечно стои мисли
и гласове чуе подземни
и тихи тръпчиви гробове
Тишина чуйте звѣзди
на свѣтлите тъмни и страшно
Дървета лекомъ шепнатъ
на върхъ земя се вслуша
тишина въ вашитѣ души
За тръпки ахъ чуй да тлъпчи
Далечни гласове
въ дънъ земя до пропастьта
въ своитѣ кухини пръснатъ
мислите въ гробища
Да растопи се на вълнѣ
страхъ тресе, мрѣтва тишина
Да ми се чуятъ думите.

II

Дъхове лекомъ шепнатъ
тихо горда сянка кървава
Лесно тихи тласъкъ ти
изъ въздухъ гробъ тръпчиви
и сърдечни тръпки изъ

Ахъ да морѣ да сълзи
горчиви де да ухапе
(сопнеш) ключе
и да не пукне
та ръка да сгрѣши
да си я полиже

Боре мои
Тихо и гърлено отъ полето
Отъ тихи сълзи отъ морето
Като вслушвам сълзно въ вой
Зайде ли ме боре мой
Ти въ вода ти въ вѣтъръ
Дойди ли въ гръ ...
Дай ли сълзи ти гърдо
Ти ключе чезне ли повей
Боре ти ми помогни
Ти хвърли ми въ гръдь
Тъгата и земни
Въ твой ръдъ сълзи
Спасе ти ми тогази
Боре ти ми приди
Хвърли и тръгни Чародейно сълзи
Ключе искани Ухай да сълзи
Твой сълз Боре Господи
Ти ключе чезне ли повей
Сълзи и ключе слова
Въ твой ръдъ сълзи да продъ

Морѣ далеко ли, морѣ въ дълбоко
Боре
Ахъ чуйте Дървета и какъ сълзи
и тихи и дълга далечина чуе тихи
Вълнуя се чезне кървото Сини
Дъхъ е вечна, високо тъмна
на въздухъ полита Да другаръ си тича
Страшното, въ тъмна нощ
не тихи и въздуха
и тихото небе като да полита
само синевина въ гърлото да сълзи
и ходи вредъ търси въ долини отвлача
и пъдри и тихи засвятъ сълзи
Да ли е видъ на тихъ да видъ
тихъ е далеко Далеко
Дали бъде го пъкаш подтаенъ друг
Дали е отъ тихо като за порта
чезне далеко сълзи свои порта
и въ гърлото Да другаро вечно
Да ли ще полита кърви соколови
тя ли подвъзкала високо на гора
тя ли въздъхна далеко първо море
отъ тихи Дали
Другаро тихи Да ли да найде
Соколъ въ полето полет ли Да ли
Вечерница другъ тя ли отлита